

Det er naturlige, sunde kvindelige Funktioner. Men det er Funktioner, der — sandsynligvis paa Grund af Forhold, der skyldes Civilisationen, — frembyder mangehaande Vanskeligheder og Lidelser for Kvinderne og udsætter deres Helbred og Liv for store Farer. Jordemodergerningen er derfor en overordentlig betydningsfuld Gerning, som de fødende kan forlange udført saa fuldkommen, det overhovedet er muligt. Men skal den udføres saaledes, maa der stilles store Fordringer til dens Udøvere. Jordemødrene maa have den bedste videnskabelige Fagdannelse, der kan gives dem. Og de maa være i Besiddelse af en fortrinlig Almendannelse, der kan tjene som Grundlag for Fagdannelsen, og som kan bibringe dem den høje aandelige Udvikling, den Opøvelse i hurtig, nøjagtig Iagttagelse og i skarp, logisk Tænkning, deres Gerning saa absolut kræver.

Men Jordemoderuddannelsen er ringe over alt i Verden. Det drejer sig jo her om en Gerning, der er en udpræget Kvindegerning. Udføres den daarlig, er det kun Kvinder, der direkte rammes. De mandlige Magthavere, der hidtil har formet og styret Samfundsforholdene, har da ikke bekymret sig stort om den og kun gjort meget lidt for at hæve den et højere Trin. Man sørgede for, at Dyrlægerne f. Eks. fik en god Almendannelse og en grundig videnskabelig Fagdannelse. Og dog gjaldt det kun Dyrene. Men Jordemødrene, der skulde hjælpe de fødende Kvinder i vanskelige og farefulde Stunder og ofte kom til at staa baade med Moderens og Barnets Liv i deres Hænder, holdt man uden for al videnskabelig, al højere Dannelse.

Hvad nu særlig den danske Jordemoderuddannelse angaar, staar den betydelig tilbage for mange andre Landes. Medens man f. Eks. i Holland, Belgien, Frankrig, Spanien, Italien og Rusland har en toaarrig Jordemoderuddannelse, er den i Danmark kun etaarrig. Og medens i Rusland ingen Kvinde faar Adgang til den toaarige Jordemoderuddannelse uden at have bestaaet Afgangsprøven — ved Jordemoder-skolen i Charkow forlanges endog Studentereksamen som Afgangseksamen — ved et fireklasset Progymnasium, forlanger man i Dan-

mark af de Kvinder, der skal være Jordemødre, ingen anden Fordannelse end den, der almindelig erhverves i en jævn god Landsbyskole med Hverandendagsundervisning.

Vi maa have Jordemødre med Studentereksamen som Fordannelse og med en 5—6 aarig Fagdannelse, der bør erhverves under kvindelige Professorers Vejledning. Paa det Omraade kan nemlig bedst og mest indgaaende undervises af Kvinder. Med en saadan Uddannelse vil Jordemødrene kunne overtage al Fødselshjælpen — foruden Hjælpen ved normalt forløbende Fødsler, ogsaa den Kunsthjælp, der undertiden er nødvendig.

Der vil herved opnaaes betydelige Fordele. Man vil da, hvis der uventet indtræder Forstyrrelse i den naturlige Fødsel, straks have Kunsthjælpen ved Haanden. Der kan under Fødselens Forløb let indtræde Forhold, som kan medføre den største Livsfare baade for Moder og Barn, hvis man skal afvente Tilstedekomsten af en Læge, der maa ske bor langt borte. Jeg skal blot nævne saadanne Tilfælde som Eklampsi, der øjeblikkelig sætter baade Moderens og Barnets Liv paa Spil, og Fremfald af Navlestrængen, hvorved Barnet straks er udsat for den største Livsfare. Men der er andre, endnu betydeligere Fordele ved at lægge al Fødselshjælpen i fortrinlig videnskabelig uddannede Jordemødres Hænder. Alle fødende Kvinder vil da blive hjulpen af virkelige Specialister. De fleste Læger maa jo endnu være Tusindkunstnere; de maa hjælpe og kurere paa alle Lægevidenskabens mange Omraader, og Fødselshjælp er kun en lille Gren af deres vidtomfattende Kunst. Det er, udenfor de store Byer, kun sjældent en fødende Kvinde bliver hjulpen af en Læge, der er Specialist i Fødselshjælp. Og naar en alm. Læge kaldes til en fødende, ved man, at man kalder en Fødselshjælper, der daglig gaar ud og ind hos alle Slags syge, og stadig er udsat for at blive befængt med allehaande Smitstoffer. Selv om man kan gaa ud fra, at Lægerne altid gennemfører den største personlige Renlighed og den omhyggeligste Antiseptik, vil de fødende Kvinder dog være bedre

sikret mod Paaføring af den farlige Barselseber, naar al Fødselshjælp lægges i Hænderne paa Specialister, der saa vidt muligt holder sig borte fra alle syge, og kun i meget ringe Grad er udsat for at blive befængt med ondartede Smitstoffer.

Men en gennemgribende, fuldt tilfredsstillende Reform af Jordemoderuddannelsen bør man næppe prøve paa at faa gennemført paa een Gang. Vi bør gaa forsigtig prøvende frem. Foreløbig kan vi forlange — og det kan vi straks forlange — at den danske Jordemoderuddannelse bringes paa Højde med den bedste i Udlandet, f. Eks. den toaarige franske Uddannelse. Samtidig maa vi i Fag som Anatomi, Fysiologi og Hygiejne se at faa oprettet Statskursus for Jordemødre, der allerede er i Virksomhed. Kan Staten ofre saa meget, som den gør paa Lærernes Videreguddannelse f. Eks., kan den vel ogsaa ofre lidt paa Jordemødrenes.

Ved de fornødne Foranstaltninger i den Retning vil vi tillige opnaa den betydelige Fordel, at vi bevarer Fødselshjælpen — en af de ældste og mest udprægede Kvindeerhverv — for Kvinderne. Der kan næppe være ringeste Tvivl om, at Kvinderne fra Naturens Haand — fysisk, intellektuelt og moralsk — er bedre udrustet til den Gerning end Mændene. Men de mandlige Fødselshjælpere har i den nyere Tid i alle Kulturlande med Held stræbt at fortrænge Kvinderne fra Fødselshjælpen — saa langt det forretningsmæssigt kunde betale sig. — Lægerne har alle Vegne raadet for Jordemoderuddannelsen; men medens de selv ivrigt udnyttede de Fordele, den moderne Naturvidenskab bød dem, lod de Jordemødrene staa uden for Videnskabens Porte.

(Fortsættes).

D. K. og Øsalget.

Den 9. August indsendtes følgende Andragende til Konsejlspræsidenten, til Formanden for Landstinget og til Formanden for Folketinget:

Dengang Regering og Rigsdag i Begyndelsen af indeværende Aar enedes